

Csapó Endre
Európa egyetlen diktatúrája?
A kom-lib emigráció nagyhatalmi támogatást remél

Megjelent a Magyar Élet 2014. április 24-i számában

A történelem néha felmutat ismétlődő eseteket. Amikor az 1919-ben 133 napon át garázdálkodott Tanácsköztársaság megbukott, vezetői bűneikkel együtt szétfutottak a nagyvilágba, ahol ügyüknek felkarolása érdekében rémmeséket terjesztettek Magyarországról. Mivelhogy akkor, abban az országban nemzeti kormányzat jött létre, az elmenekült tettesek számos fórumon, főleg a győztes hatalmak sajtójában meghallgatásra találtak. Egyrészt keletre ment, másik áradat szétszéledt az internacionalista eszméket ugyancsak felkaroló győztes nyugati országokba.

Nehéz ellenállni a *déjà vu* érzésnek olyan hír hallatán, ami szerint a mai Nyugaton, főként az Egyesült Államokban buzgólkodik egy eléggé népes volt- vagy aligmagyar társaság Magyarország rossz hírének keltésével. Ezen kívül nem sok a hasonlóság 19-es emigrációra, de abban megegyeznek, hogy külföldi támogatást keresnek a nemzeti kormányzat megbuktatásához olyan indokolással, hogy miatta a civilizáció fennálló rendje van veszélyben.

Az április 6-i magyarországi választási eredmények megdöbbenetették a nyugati világ más kimenetelt váró érdeklődőit, ilyen arányú győzelem egyébként is szinte elképzelhetetlen a fej fej melletti választási küzdelmekhez szokott országokban. A magyarországi baloldal kiépített hírszatórnáin szétszaladt a riadalom, ami egyazon fogalmazásban került a média által a széles világ tudomására. Ebben minden olyanról szó van, ami megváltozott, csak arról nincs, hogy a 2010-ben megbukott baloldalt felváltó jobboldal szabályosan és a demokrácia elveivel megszerzett döntő többség felhatalmazásával tulajdonképpen csak visszaváltoztatta, helyére tette a most kifogásolt dolgokat. Ennek eltagadása nem illő olyanok részéről, akik minduntalan a demokráciára hivatkoznak.

Egy kis teória. Minden politika a gazdaság szolgálatában áll. Magyarországon állami tervgazdálkodás volt 45 éven át, amelynek fenntartása érdekében a politika diktatórikus volt. Megbukott. Létrejött szinte azonnal a piacgazdaság – ellenállhatatlan erővel. Előbbinek elve volt: minden az államé. Utóbbinak elve: minden magántulajdon. Mindkettő szélsőséges, bármelyik alkalmazása ártalmas, különösen kis ország részére még veszélyes is kísérletezni kiagyalt elvekkkel. Nem új találmány a gazdasági életben a kiegyensúlyozás, a túlzásoktól a tartózkodás. Történelmileg eléggé igazolódott, hogy az erős, gondoskodó állam által korlátozott piacgazdaság működőképes, mert kielégíti a vállalkozást is és az alkalmazottak igényét is a tisztes megélhetésre. Arany középút. Emlegetik manapság a fékek és ellensúlyok fontosságát a politikában. A magyar nemzeti kormány ezt az elvet választotta 2010-ben az ország gazdálkodása részére, ahol jól bevált. Az ország népe kellő többséggel helyesnek tartja, bízik benne, hogy ezzel eléri a kívánt polgári jólétet, ezért szavazatát másodsorra is erre tette. Ez példamutató lehet, és ha követésre talál más országokban is, akkor veszélybe

kerül a jelenleg uralkodó nagyhatalmi gazdálkodás szélsőségesen magántulajdonra alapozott szabadpiaci rendje. Erről szól a támadás a nemzeti kormány ellen.

A szabad piacgazdálkodás politikai idológiává vált, amit minden igyekezettel kötelezővé akarnak tenni a nagyhatalmak. Ez a gyarmatosítás modern változata. A hirdetett, és követésre előírt politika ezt azonosítja a demokráciával. Ami Magyarországon történt a választással, az a politika követői számára „nem demokratikus”, mert ellenkezik a szabad piacgazdálkodás elveivel. A képlet ilyen egyszerű.

Magyarországon ma rendkívül erős a korlátlan piacgazdálkodási elv támogató tábora. Ez ugyanaz a tábor, amely korábban, az egypártdiktatúrában az állami tervgazdálkodás vezető osztályát képezte. Másszóval: részese és irányítója volt a gazdasági és politikai hatalomnak. Most újra oda akart visszakerülni a baloldali választási szövetség által. Ehhez keresett, és keres továbbra is nagyhatalmi, külhatalmi támogatást.

Van ennek a vonulatnak egy emigrációs részlege is, annak egy amerikai izgága csoportja állandóan ostromolja az amerikai politikai szerveket Magyarország elleni megtorló intézkedések elindítását követelve. Ezek nagy támogatást kapnak az amerikai mainstream médiától, amely tudvalevően a neoliberális pénzintézetek szolgálatában népszerűsíti az amerikai gazdasági törekvéseket mindenütt, így Európában is.

A *Washington Post* gyakran közöl Magyarországról tájékoztató cikkeket, ezek kivétel nélkül a magyarországi liberalisták és azok amerikai elvtársai nézetét adják. Egy nappal a magyarországi választások után, tehát április 7-én, már meg is jelent egy terjedelmesebb cikk a *Washington Post*-ban, amely tartalmazza mindazokat a féligazságokat és hazugságokat, amiket a négy év alatt már szá-mos alkalommal felsoroltak a nemzeti kormányról és Orbán Viktorról, mint diktátorról. Az írás szerzője **Charles Gati**, aki hosszú amerikai emigrációs élete folyamán közeli kapcsolatot épített ki az amerikai politika felső köreiből.

Internet forrásból megismerve kilétét, **Charles Gati** a *John Hopkins Egyetem* professzora, 1956-ban emigrált Magyarországról, előtte **Gáti Károly** néven a *Magyar Nemzetnél* dolgozott újságíróként. Politológusként szerzett kint diplomát, majd egyetemi berkekben haladt előre. A Clinton-kormányzat első éveiben főtanácsadója volt az európai és orosz ügyeknek a külügyminisztérium politikai tervező részlegénél. Ezt a posztot az idősebb **George Bush** elnöksége alatt is betöltötte, majd a washingtoni külügyminisztérium főtanácsosa lett. Ügyesen egyensúlyoz az amerikai belpolitikai határvonalak mentén, nyilatkozataiban, dolgozataiban mindig ügyel a mainstream amerikai érdekek és nézetek képviseletére. Így mindkét oldal szolgálatára állhat, ha úgy hozza a sors. Nagyon igyekezett a Nagy Összekötő szerepében kitűnni: **Gyurcsány** washingtoni látogatása kapcsán a *Népszabadságban* az „új Közép-Európát megtestesítő államférfiként” beszélt a pápai gyerekről, az *Este* műsorában meg arról regélt: „nagyon sokat számít” Bush és Gyurcsány találkozója, mert nyilván „körülnéztek a vidéken, és látták, hogy itt van egy fiatal, tehetséges politikus, akivel szeretne Bush jobban megismerkedni”. (Arokaso.blog.hu)

Néhány rész a WP-ben közzétett Gati-cikkből:

„Az elmúlt négy évben Orbán átalakította az egykor ígéretes demokráciát egy személyesen igazgatott, fél-autokratikus politikai renddé. Kezdeményezte a »keleti nyitás« politikáját, ami jó kapcsolatra törekszik olyan országokkal, mint Oroszország, Kína és Azerbajdzsán. Orbán azt állítja, hogy Brüsszel és Washington összeesküvést sző nemzete

ellen, ugyanakkor benn tartja Magyarországot a NATO-ban és az Európai Unióban. Nem támogatja Nyugat oroszellenes szankcióit.

– A választók elfelejtik Orbán múltját. Habár ma jobboldali konzervatív, korábban helyettes vezetője volt a Liberal Internationalnak. Egykor antikommunista és oroszellenes volt, legutóbb összebarátkozott Oroszország Putinjával. Korábban hirdette az európai integrációt, Orbán a szent szuverenitás védelmezője lett. Egykor előnyben részesítette a szabad piacot, most államosította a magán nyugdíjpénztárakat, és a nyugati bankok ellen lépett fel.” Stb.

Olvassuk tovább csak címszavakban: – Elutasította a vitát Mesterházyval, nem engedte a kereskedelmi médiának a választási hirdetéseket, azt hirdeti, hogy Magyarország ma jobban teljesít, holott lemaradt szomszédai mögött, csak az export ipara nőtt azáltal, hogy alacsonyan tartja a béreket. Az egykulcsos 16 százalékos jövedelmi adóval a nagyobb jövedelműeknek kedvez. A választók nagyrésze nem figyel rá, hogy a lakosság egyharmada nyomorban él, a gyermekek 30 százaléka esténként éhesen megy ágyba, és 500,000 magyar hagyta el az országot ideiglenes vagy végleges külföldi munkára. Orbán elvesztette hitét a nyugati stílusú demokrácia értékeiben, megfosztja az Alkotmánybíróságtól az ítékezés jogát, eltapossa a budapesti szabad sajtó kis maradékát is. Bár elfogadja a NATO védelmi ernyőjét, és az EU pénzügyi támogatását, továbbra is ignorálja Nyugat tanácsait és figyelmeztetéseit politikája miatt.

Befejezésül panaszodik, hogy Nyugat kormányai eltúrik Orbánt, hálátlanságát azért, hogy a második világháborút követően békét, haladást európai értékeket élveztek Közép-Európában is.

Charles Gatinak nincs sikerélménye. Hiába mondta ki két évvel ezelőtt, hogy: – Nem maradhat Európában Orbán-rendszer! – most meg itt van az újabb kétharmados nemzeti kormány. Pedig akkor nagy reményt fűztek balfertájék a szorgalmas árulkodással kivívott amerikai figyelmeztetéshez. A 168 óra részére adott interjújában Professor Gati közölte, hogy? „Az amerikai külügyminiszter Orbán Viktornak címzett levelében a diplomáciában szokatlanul kemény kifejezéseket használt. Mint írta, mélységesen aggasztja, hogy a magyar–amerikai párbeszéd nem vezetett egyes törvények újragondolásához. Komoly és megalapozott aggályok alapján nyomatékosan kérte, sőt sürgette a magyar miniszterelnököt, hogy fontolja meg a következményeket.” Akkor Gati így nyilatkozott:

„Nyilvánvaló, hogy a közeljövőt a súlyos gazdasági gondok fogják meghatározni, hosszú távon az ország nemzetközi elszigeteltsége okozhatja a legtöbb fájdalmat, s ez igen súlyos fenyegetés. Európa közepén manapság ország nem működhet hatékonyan, ha nincsenek barátai, nincsenek közeli szövetségesei. Mára a visegrádi partnerországok is elhidegültek Budapeستől, nem is beszélve Nyugat-Európáról. Érthető, hiszen Magyarországon lényegében balkáni viszonyok alakultak ki, ami nem jelent ugyan diktatúrát, de a nyugati megfigyelők szemében az ország egyre inkább egybemosódik Romániával, Bulgáriával és Szerbiával. Clinton külügyminiszter és Barroso bizottsági elnök leveléből, a lengyel és az osztrák pénzügyminiszter nyilatkozataiból az a kép bontakozik ki, hogy Magyarország egyedül maradt, miután Orbán utolsó szövetségese, Berlusconi is lelépett a színről.”

„Senkit se tévesszen meg, amikor a nemzetközi diplomácia szabályaiból következő kötelező udvariassággal fogadják Nyugaton a magyar vezetőket: valójában igen kritikusan

tekintenek a mai magyar kormánykörökre, sőt, sokan megvetik őket. Tegyük hozzá, ami kézenfekvő: ez nem Magyarországnak vagy a magyar né-nek, hanem kizárólag a mai magyar vezetésnek szól, amely lépten-nyomon megszegi a demokratikus normákat.”

Kérdésre válaszolva azt mondta Gati:

„Ha történetesen az új évben a republikánusok kerülnének hatalomra az Egyesült Államokban, akkor sokkal határozottabban, sokkal agresszívabb módon lépnének fel az Orbán-kormány ellen, mint a mai adminisztráció. A demokraták igen hosszú türelmi időt adtak a jelenlegi rezsimnek. Orbánék a republikánusoktól huszonnégy órát sem kapnának. Magyarország jelenlegi kormánya valójában nem konzervatív, hanem radikálisan nacionalista és populistá.”

Nocsak, netán újból jönnének a Liberátotok szétbombázni a magyar lakónegyedeket? No persze, most béke van, és Magyarország szövetségese az Egyesült Államoknak. A kérdésre, hogy milyen lépések várhatók, **Gati** így felelt:

„Egy biztos: lesznek lépések. Ezek közé tartozik, hogy az EU-IMF-tandem nem fog meghátrálni, és csak olyan készenléti kölcsönszerződés megkötésére lesz hajlandó, amit a magyar kormány ma még elutasít. Számítok arra is, hogy a bankok és a befektetők sem lesznek tétlenek.”

Tehát a mai békeidős megtorlás büntetésvégrehajtói a bankok lehetnek liberalista módon, vagyis könyörtelenül.

Ekkor merült fel egy érdekes kérdés a 168 óra kérdezőjétől:

„Komolyan gondolja-e, hogy Mark Palmerrel közös kezdeményezése alapján tényleg újraindíthatják a Szabad Európa Rádiót? A SZER a hidegháború eszköze volt. Alkalmazható egy szövetséges ország ellen is?”

Ez a kérdés egy különös szervezkedésre utal, amire majd visszatérünk. Előtte még meg kell említeni az idézett interjú befejező részét, ami nagyon súlyos kérdést vethet fel. A kérdező felvetésére, hogy mi lesz, ha Orbánék húsz évre rendezkednek be, **Gati** így felelt:

„Ugyan kérem! Én nemhogy húsz vagy tíz évre, de öt évre sem számítok. Ám ez elsősorban nem attól függ, hogy az Egyesült Államok vagy az Európai Unió mit tesz, hanem attól, hogy mit tesz a magyar szavazó. Kétségtelen, hogy számos politikai, alkotmányjogi, közjogi törvény – különösen azok, amelyeket december második felében fogadtak el, és amelyekről Clinton külügyminiszter levele is szólt – megnehezíti a jelenlegi kormány leváltását. Én mégis egyetértek Palmer nagykövettel: igenis vannak lehetőségek arra, hogy **a kormányt – ha lehet, demokratikus módon, ha nem lehet, másképpen – elmozdítsák.** Nem hiszem, hogy Európa közepén hosszú távon fennmaradhatna egy kézivezérelt politikai és gazdasági rendszer.”

Súlyos szavak ezek. Hogyan foganhat meg egy amerikai nagykövetségben a gondolat, eltávolítani nem demokratikus módon egy független európai állam kormányát Amerikából, amely állam tagja az Európai Uniónak, csak azért, mert elhárítja a nemzetközi hitelintézet beavatkozását gazdasági ügyeibe? Hogyan lehetséges, hogy ilyen természetű beavatkozáshoz az Egyesült Államok aktív külügyminisztere kioktató, utasító és fenyegető levelet ír a célbavett európai állam miniszterelnökének? Hogyan lehet az, hogy ilyen politika igényléséhez és megalapozásához Magyarországon politikai pártok vállalkoznak,

amelyeknek a Parlamentben az lenne a feladatuk, hogy védelmezzék az ország érdekeit? Mit lehet erre mondani? Ez lenne ugyebár a kötelező internacionalizmus?

Szabad Európa Rádió

Az *Amerikai Népszava* nagy bejelentést tett 2011. december 23-i számában, címe:

„*Amerika hidegháborút indít Orbán ellen?*”

– *Washington – A demokrácia és a sajtószabadság iránt elkötelezett amerikaiak egy csoportja azt javasolja, hogy a Szabad Európa Rádió magyar adását 2012-ben indítsák újra. **Mark Palmer**, az Egyesült Államok volt magyarországi nagykövete (Ronald Reagan elnök beszédírója) és a magyar származású **Charles Gati** professzor, a Johns Hopkins Egyetem tanára a javaslat megfogalmazói. Charles Gati a Klubrádióknak és az Amerikai Népszavának is megerősítette a hírt. Nem kizárt, hogy az amerikai külügy támogatja, vagy legalábbis nem akadályozza a kezdeményezést. Lapunk információi szerint ez egyelőre csak egy ötlet, de a javaslat megfogalmazói okkal feltételezik, hogy komoly támogatóik lesznek és már vannak is. Mark Palmer volt budapesti nagykövet nagyon erős kapcsolatokkal rendelkezik ehhez. Akár lesz új magyar nyelvű Szabad Európa Rádió, akár nem, Amerika és a Nyugat jelzi Orbánnak, hogy elért az utolsó határig, nem tűrik tovább szótlannul a demokrácia lábbal tiprását, egy diktatúra kialakítását.*

– *Az ügy pikantériája, hogy az Orbán-barát sajtó durva amerikaellenessége és Orbán nyugatellenes kirohanásai ellenére Magyarország még a Nyugat és Amerika szövetségese. A Szabad Európa Rádió a hidegháború eszköze volt, így ha Amerika beveti az új Szabad Európát, akkor az hidegháborút jelent az Orbán-rendszer ellen. Ennél is meglepőbb a szervezők várakozása, hogy az amerikai külügy nem zárkózik el az ötlettől, budapesti hírek szerint az amerikai nagykövet asszony sem határolódik el az ötlettől. Ez viszont azt jelenti, hogy Orbán hamarosan frontális nyugati és amerikai támadásra számíthat, függetlenül attól, hogy lesz-e új Szabad Európa Rádió vagy nem.*

– *A kezdeményezők az ünnepek után indítványukat eljuttatják a Department of State (az Egyesült Államok külügyminisztériuma) és a Kongresszus megfelelő tisztviselőnek. A terv a Klubrádió működésének ellehetetlenítése után fogalmazódott meg, ennek kapcsán már felreppentek olyan találgatások, hogy esetleg az új Szabad Európa Rádió maga a Klubrádió lenne. Ezt egyelőre nem erősítette meg senki, de az biztosra vehető, hogy az amerikaiaknak a Klubrádió eddigi szolid ellenzéki hangneme nem lenne megfelelő, ők olyan hangnemet várnának el, amely a nyugat-európai és az amerikai sajtót jellemzi, amely a Klubrádiónál sokkal egyenesebb és keményebb stílust jelent.”*

Az *Amerikai Népszava*, a kom-lib emigráció lapja 2012. február 28-i számában visszatért a Szabad Európa Rádió témájára, Ismét kell magyar nyelvű Szabad Európa címmel:

„*Washington – **Mark Palmer**, **Haraszi Miklós** és **Charles Gati** a *Washington Post*-ban írott cikkükben fejtik ki, miért van szükség a jelenlegi viszonyok között külföldről magyar nyelven sugárzó rádióadóra. Mark Palmer az Egyesült Államok budapesti nagykövete volt 1986 és 1990 között; Haraszi Miklós író, a Kádár-rendszer ismert ellenzékije az első szabadon választott Országgyűlés képviselőjeként szolgált; Charles Gati professzor a Johns Hopkins Egyetem égisze alatt működő Nitze School of Advanced International Studies orosz-eurázsiai szakán előadó. ...*

–Magyarország nyugati stílusú, pluralista demokráciájának megdőlésével eljött az ideje annak, hogy az Egyesült Államok helyreállítsa a Szabad Európa Rádió magyar nyelvű adásait. A magyar nyelv is csatlakozik ahhoz a huszonnyolc nyelvhez, amin a Szabad Európa Rádió (SZER) jelenleg sugároz az egykori Szovjetunió államaiba, a Közel-Keletre, Dél-Ázsiába és a Balkánra. ...

– Orbán 2010-es megválasztása óta konfrontatív, nacionalista külpolitikát folytat a Nyugattal szemben, amely éles ellentétben áll az orosz és különösen a kíniai önkényuralomhoz való közeledésével. Szívesen beszél a „keleti szélről”, miközben „a Nyugat hanyatlását” jósolja. Központosított, ugyanakkor azonban teljesen kiszámíthatatlan gazdaságpolitikát folytat, kiváltva ezzel, hogy mindhárom nagy hitelminősítő a bóvlikategóriába sorolja a magyar gazdaságot. Végül: Orbán ádáz kultúrharcot vív annak érdekében, hogy udvaroljon a cigányellenes, antiszemita, szélsőjobboldali Jobbiknak. ...

– Az Egyesült Államok elleni orosz és magyar támadások között, Magyarország lehet Putyin alkotmányos diktatúrájának első ideológiai előőrse. Az Európai Uniónak a magyarországi demokráciadeficittel kapcsolatos ismételt figyelmeztetéseit támogató Washingtonnak lépéseket kell tennie a Közép-Európában kibontakozó önkényuralommal szemben, mielőtt az még trenddé válna.”

Két év eltelt, nem hallottunk azóta hírt a felszabadításra tervezett rádióról, de nagyon sok olyan jóslat fogalmazvány indult Budapestről a Nyugat tájékoztatására, ami szerint hamarosan úgyis összeomlik az Orbán diktatúra gazdaságilag, de ha kihúzza addig, a következő választásokon a magyar nép elkergeti. És Palmer nagykövet kívánsága sem teljesedett, az Egyesült Államok sem demokratikus módon, sem másképpen nem mozdította el a „kézivezérelt politikai és gazdasági rendszert”.

Keserően fogalmazza meg a *Bloomberg Global News Agency*: „Hungary may well be the European Union’s only dictatorship.”

Van azonban más vélemény is Amerikában. Egy ilyenről számol be **Balla Eszter** San Franciscoból ápr. 13-án:

„Az amerikai Kongresszus magyar tagozata, amely jelenleg tíz képviselőből álló, kétpárti csoportosulás, azon dolgozik, hogy az amerikai–magyar kapcsolatokat elősegítse diplomáciai, gazdasági, kulturális téren. Éppen ezért különös figyelmet fordít a térség minden fontos eseményére, köztük a magyar választásokra is” – mondja a *Heti Válasz Online*-nak **Andy Harris** republikánus képviselő Marylandből.

Arra a kérdésre, hogy miért döntött úgy a magyar tagozat, hogy a magyar választások után azonnal gratulál Orbán Viktornak, Harris így válaszolt: „Magyarország a térség vezető demokráciája, nagyra értékeljük azt az utat, amelyet rövid idő alatt a diktatúrától a demokráciáig megtett. A magyar kormány az Egyesült Államok szövetségese, és a kormánypárt elsőprő győzelmet aratott. Abban a reményben gratuláltunk, hogy a jó kapcsolat tovább folytatódik.”

Harris megemlítette, hogy hivatalos helyről nem kaptak panaszt a magyar választások tisztaságát illetően. Egy cikket olvasott, ami magánvéleményként nehezményezte a külső csoportok támogatását, mondván, hogy ezzel bizonyos pártok előnyt szerezhettek. De az úgynevezett politikai akciócsoportok kampányának anyagi segítése az amerikai választások velejárója is.

Arra a felvetésre, hogy Charles Gati már a választások utáni napon megtámadta a Washington Postban az „autokrata” Orbán Viktort, aki szerinte nem jó a Nyugatnak, Harris így reagált:

„Lehetnek ellenséges vélemények, lehet, hogy Orbán Viktor megosztó politikus, de valamit tud, amivel megnyeri az embereket. Jó vezető lehet, hatékony a politikája, amit a választók nagyra értékeltek, ha ilyen elsöprő győzelmet aratott. Őszintén szólva, a magyarok szavazatai, és nem a világ véleménye döntött a választáson.”

Hozzátette, hogy Oroszország nagy hatalmi törekvései idején amerikai stratégiai érdek, hogy a NATO-szövetséges Magyarország stabil, demokratikus nemzet legyen.

*

Végülis nem lehet nem elfogadni a jelenlegi, még állami függetlenséget valló nemzetközi rendben a magyar választás eredményét, a megalakuló harmadik Orbán kormány legitimitását. Ez is jelzi, hogy megváltozhat az a ma még érvényesülő irányzat, amely az állami szuverenitások lebontásával tervezi megalkotni Európa egységesítését. Az Európai Parlament soron következő képviselőválasztásain is jöhet meglepetés a tagállamok szuverenitásának mértékét illetően.

Egyébként a magyarországi baloldal összeomlását követően várjuk a kom-lib emigráció csatlakozását is vérmes reményeiben.